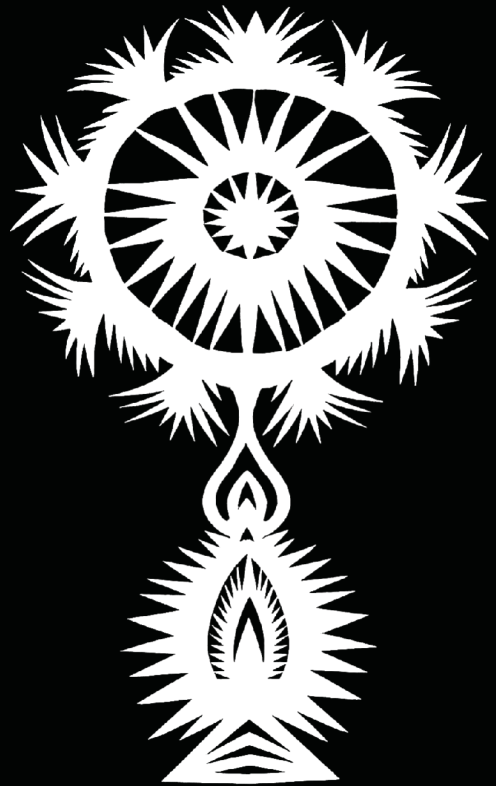
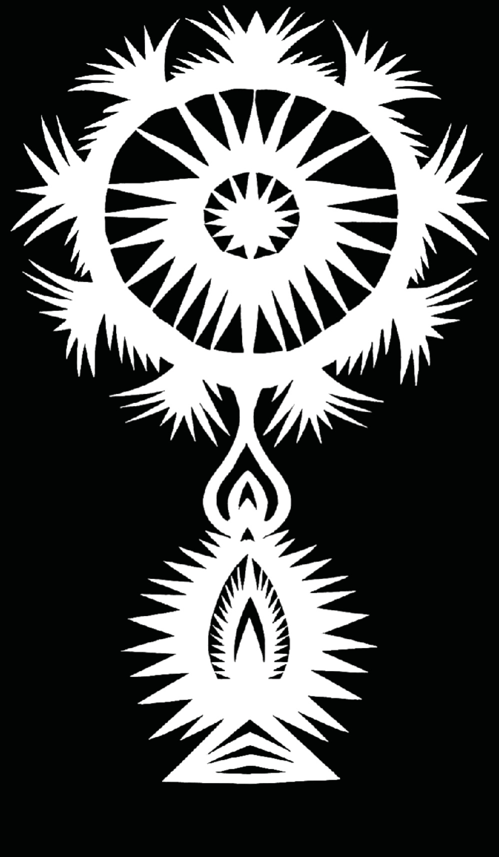

ЛЮТЫ

MIRRORS

In every house in the village, there was a mirror. For those who were a bit more prosperous, there was what was called a trumeau – a special console. At the bottom of all consoles, there was a brown, polished drawer, with wooden or glass doors, above which there was fixed a huge, man-sized mirror. In the case of the trumeau, the entire console was made of one piece of glass; but what made this an even more interesting innovation were its three way mirrors. When sticking your forehead into the middle mirror and enclosing yourself with the two adjoining sides, one could gaze upon oneself in dozens of different images. I spent time with my head inside the three way mirror, looked at myself front-wise, profile, from the right-side and left side, from the front and from the back, this way and that – it happened that my grandfather was a bit irritated by this: "why are you fawning over yourself in front of this mirror?" I generally liked mirrors from the earliest recollections of my childhood. I could delight myself for a few hours, even; and I remember often asking myself an un-childish question: "how would I look, for example, in twenty years, and then thirty and so on?" Childish curiosity provoked me beyond – knowledge of something so distant and almost unreachable. Now I look upon myself in the mirror and wonder how I will look in my forties, fifties and so on. The situation is different perhaps only for the fact that now the perspective of seeing my aged appearance is not so distant as it used to seem to a kid… when my grandfather died, all the mirrors were covered for the duration of the funeral.

1999/2010

	СТУДЗЕНЬ						ЛЮТЫ						САКАВІК						КРАСАВІК					
МЕСІЧ		4	11	18	25		1	8	15	22			1	8	15	22	29			5	12	19	26	
ЯРЭЦ		5	12	19	26		2	9	16	23			2	9	16	23	30			6	13	20	27	
РАДАЎНІК		6	13	20	27		3	10	17	24			3	10	17	24	31			7	14	21	28	
ПЯРУНЕЦ		7	14	21	28		4	11	18	25			4	11	18	25			1	8	15	22	29	
ГРАМНІЦА	1	8	15	22	29		5	12	19	26			5	12	19	26			2	9	16	23	30	
ЛАДЗІЧ	2	9	16	23	30		6	13	20	27			6	13	20	27			3	10	17	24		
СОЎНІК	3	10	17	24	31		7	14	21	28			7	14	21	28			4	11	18	25		

	ТРАВЕНЬ						ЧЭРВЕНЬ						ЛІПЕНЬ						ЖНІВЕНЬ					
МЕСІЧ		3	10	17	24	31		7	14	21	28			5	12	19	26			2	9	16	23	30
ЯРЭЦ		4	11	18	25		1	8	15	22	29			6	13	20	27			3	10	17	24	31
РАДАЎНІК		5	12	19	26		2	9	16	23	30			7	14	21	28			4	11	18	25	
ПЯРУНЕЦ		6	13	20	27		3	10	17	24			1	8	15	22	29			5	12	19	26	
ГРАМНІЦА		7	14	21	28		4	11	18	25			2	9	16	23	30			6	13	20	27	
ЛАДЗІЧ	1	8	15	22	29		5	12	19	26			3	10	17	24	31			7	14	21	28	
СОЎНІК	2	9	16	23	30		6	13	20	27			4	11	18	25			1	8	15	22	29	

	ВЕРАСЕНЬ						КАСТРЫЧНІК						ЛІСТАПАД						СЬНЕЖАНЬ					
МЕСІЧ		6	13	20	27			4	11	18	25		1	8	15	22	29			6	13	20	27	
ЯРЭЦ		7	14	21	28			5	12	19	26		2	9	16	23	30			7	14	21	28	
РАДАЎНІК	1	8	15	22	29			6	13	20	27		3	10	17	24			1	8	15	22	29	
ПЯРУНЕЦ	2	9	16	23	30			7	14	21	28		4	11	18	25			2	9	16	23	30	
ГРАМНІЦА	3	10	17	24			1	8	15	22	29		5	12	19	26			3	10	17	24	31	
ЛАДЗІЧ	4	11	18	25			2	9	16	23	30		6	13	20	27			4	11	18	25		
СОЎНІК	5	12	19	26			3	10	17	24	31		7	14	21	28			5	12	19	26		

ЛЮСТРЫ

У кожнай вясковай хаце віселі люстры. У багацейшых часта стаяла тое, што называецца трумом. Пад сподам карычневая, лакаваная тумба з драўлянымі ды шклянымі дзьверцамі, над якімі было замацаванае здаравезнае, памерам з дарослага чалавека, люстра. Трумо складалася з аднаго ліста люстра, а нашмат цікавейшай вынаходкай быў трыльяж. У ім, калі прыляпіцца ілбом да сярэдняга люстра, а двума іншымі зачыніцца ўсярэдзіне, можна было сузіраць сябе ў дзясятках розных аблічаў. Я праседжваў з уткнутай у трыльяж галавою, разглядаў сябе ў анфас і профіль, справа і зьлева, спераду і ззаду, так і сяк. Дзед, бывала, злаваў нават – чаго ты харошышся перад гэтым люстрам? Я наогул з маленства любіў люстры. Мог цэлымі гадзінамі любавацца на сябе і памятаю, што часта задаваўся зусім недзіцячым пытаньнем – як я буду выглядаць ну скажам гадоў у 20, а пасьля ў 30 і гэтак далей. Мяне вярэдзіла дзіцячая цікаўнасьць, спазнаньне вельмі адлеглае, амаль недасягальнае. Цяпер я гляджу на сябе ў люстра і думаю, як буду выглядаць у 40, 50 і г. д. Сытуацыя адрозьніваецца бадай толькі тым, што цяпер я ўжо разумею, што пэрспэктыва ўбачыць у люстры сваё састарэлае абліччa ня такая ўжо і адлеглая, як здавалася тады малому... Калі памёр мой дзед, усе люстры ў хаце былі заслоненыя на час пахаваньня.